

**[Hartel.]**

gets Arbejde, medens vi maa afvise de Underændringsforslag, som er stillet af det kommunistiske Parti, idet vi synes, at de er mere vidtgaaende, end vi kan tiltræde; navnlig synes vi, at Forslaget om at udvide Lovgivningen til at gælde ogsaa uden for Københavns og Frederiksbergs Omraade ikke er ønskeligt.

Som den, der uden for Regeringspartierne har støttet denne Lovgivning, vil jeg gerne have Lov til at sige, at man ikke kan vente yderligere Støtte fra vor Side til en Lovgivning af denne Art, medmindre der foretages effektive Skridt, som paa naturlig Maade kan fremme Boligbyggeriet. Vi har hidtil støttet denne Lovgivning ud fra en Analogi, idet vi sagde til os selv: Vi ønsker, der skal være en rimelig Fredning for de Landbohem, hvis Indehavere er kommet i dem utilregnelige Vanskeligheder; vi har ønsket, at disse Hjem beskyttes og værnes, og vi er ligeledes klar over, at der har været en lignende Vanskelighed for Tusinder af Lejere i Byerne, idet de var blevet Ofre for en højst ulykkelig Situation. Dette har vi villet beskytte dem imod. Men naar vi ikke kan se, at der fra Regeringens Side gøres et virkelig positivt Forsøg paa at afhjælpe disse Forhold gennem en konstruktiv Politik, kan man ikke vente, at vi fortsat vil støtte saadanne Lappeforanstaltninger, som det nærmest er. Dette vil jeg gerne have sagt her, da Forord ingen Trætte bryder i Fremtiden.

**Aksel Larsen:** Jeg henviser til de Bemærkninger, jeg fremsatte ved Lovforslagets første Behandling. Det forekommer mig, at jo længere Udviklingen skrider frem, des mere understreges Berettigelsen af disse Bemærkninger, og jeg vil haabe, der bliver taget Hensyn til dem i Fremtiden, naar man skal skride til den almindelige Revision og Forbedring af Huslejelovgivningen, som Indenrigsministeren har bebudet skal ske til næste Aar.

Jeg har ingen særlige Indvendinger at gøre til de Ændringsforslag, der er kommet fra Udvalget; de er ikke af nogen overvældende stor Betydning. Ændringsforslag Nr. 3 betyder i hvert Fald en Forbedring af Lovforslaget, og de to næste Ændringsforslag ændrer ikke synderligt ved det

oprindelige Forslag. Vi kan stemme for disse tre Ændringsforslag.

Derimod kan vi ikke stemme for Ændringsforslag Nr. 4, og jeg har allerede i mine Bemærkninger ved første Behandling sagt hvorfor. Jeg synes, det er ganske urimeligt at begrænse denne Lovs Gyldighed til kun at omfatte Lejemaal i Københavns og Frederiksberg Kommuner. Man maa dog snart kunne blive enig om, baade i Rigsdagen og i Indenrigsministeriet, at Hovedstaden ikke er en Bebyggelse, der omfatter to Kommuner, men en Bebyggelse, som omfatter en hel Mængde Kommuner, altsaa ikke blot København, Frederiksberg og Gentofte, men ogsaa saadanne Kommuner som Lyngby-Taarbæk, Gladsaxe, Taarnby, Hvidovre og Rødovre og maaske endnu nogle Stykker. Denne Betragtning finder jeg understøttet ved en bestemt Passus i Loven om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom, hvilken Lov gælder ikke alene for Hovedstadskommunerne, men for alle Købstadskommuner med over 15 000 Indbyggere samt disse Kommuners Forstadsbebyggelser. Man har ved denne Lov været fuldt klar over, at der ikke er hverken principiel eller praktisk Forskel paa Lejeforholdene i en Købstad eller en Kommune og dens forstadsmaessige Bebyggelse, og det maa naturligvis ogsaa gælde for Hovedstadskommunen i Henhold til denne Lov. Derfor burde man ikke begrænse Hovedstaden til kun at omfatte to Kommuner, men alle de Kommuner, som udgør den samlede Hovedstadsbebyggelse. Dertil kommer imidlertid, at vi mener, at Loven ogsaa bør omfatte i hvert Fald de store Provinskøbstæder. Hertil sagde bl. a. det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, at da disse Kommuner ikke har rørt paa sig og fremsat Ønsker, var der ingen Anledning til at tage Hensyn til vort Underændringsforslag, selv om han ellers kunde synes, at det var meget rimeligt. Jeg synes, det er en løjerlig Betragtning at gøre gældende. Vi diskuterede dette Forhold ved første Behandling, og det forekommer mig, at det havde været saavel Ministerens som Udvalgets Sag at undersøge dette Forhold, undersøge, hvorvidt det var berettiget at udstrække Loven til ogsaa at gælde for Provinskommunerne, og ikke blot sætte